

Vážení a milí spoluobčané,
přejeme vám i všem vašim blízkým
příjemné prožití vánočních svátků a
v novém roce 2025 pevné zdraví,
mnoho štěstí, spokojenosti a všeho
dobrého.

Zastupitelstvo obce Bratřejov

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané,

blíží se Vánoce, čas, kdy se zamýšlíme nad tím, co pro nás skutečně znamená rodina, pohoda a společně strávené chvíle. I když pro mnoho z nás budou svátky obdobím radosti a hojnosti, je dobré si uvědomit a pamatovat na to, že pro některé lidi v naší zemi letošní Vánoce nebudou takové, jaké bývaly.

Mnozí, například ti, kteří byli zasaženi letošními povodněmi, se budou potýkat s těžkými chvílemi, a pro ně budou svátky spíše o obnově než o tradičním shonu a přebytku. Vánoce nejsou jen o hromadě jídla, dárcích a oslavách, ale především o vzájemné lásce, podpoře a sounáležitosti.

I proto nás tento rok vyzývá, abychom se zaměřili na skutečnou podstatu Vánoc – na chvíle strávené s těmi, na kterých nám záleží, a na to, jak si navzájem pomáhat a podporovat se. Naše tradiční vánoční akce v obci, jako tvůrčí dílny, jarmark, mikulášská besídka, vánoční koncert či pingpongový turnaj, nám připomínají, že vánoční čas má mnoho podob a že nejcennější jsou ty chvíle, kdy jsme spolu, ať už při zábavě, nebo při drobných gestech, které nám přinášejí radost. Tyto akce nám ukazují, jak je důležité být spolu, sdílet radost a vytvářet vzpomínky, které nás naplňují skutečným vánočním duchem a radostí.

Abychom si tuto sváteční atmosféru prodloužili až do konce roku, dovolte mi vás na závěr pozvat na již už tradiční silvestrovský ohňostroj.

Zároveň vám přeji klidné a požehnané Vánoce plné lásky, pohody a vzájemné podpory. Ať vám sváteční čas přinese klid do duše, krásné chvíle s těmi, na kterých vám záleží, a novou sílu do nadcházejícího roku.

Ing. Jan Kalenda, zastupitel obce

INFORMACE Z OBCE

Zastupitelstvo obce Bratřejov na svých zasedáních v období říjen–prosinec 2024

SCHVÁLILLO

- firmu Montáže PZ elektro, s.r.o. za nabídkovou cenu 1 464 280 Kč bez DPH k dodání a montáži FVS při akci s názvem „FVS-KD Bratřejov“ na budově KD Bratřejov; zároveň pověřilo starostu obce k podpisu smlouvy;
- vyplacení částky 25 050 Kč z fondu rozvoje bydlení obce Bratřejov po vybudování vrtané studny pro RD Bratřejov 301;
- rozpočet obce Bratřejov na rok 2025 jako přebytkový, se závaznými ukazateli: příjmy ve výši 24 402 000 Kč, výdaje ve výši 18 666 000 Kč, financování ve výši 5 736 000 Kč a střednědobý výhled rozpočtu na období 2026-2027;
- smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene č. 1020C24/25 se Státním pozemkovým úřadem a zároveň pověřilo starostu obce k podpisu této smlouvy;
- vložení do změny ÚP pozemek p.č. 21343/3, z plochy VD na plochu OV z důvodů výstavby nové hasičské zbrojnice;
- podání žádosti o dotace na rekonstrukci místní komunikace u nové hasičské zbrojnice. Zároveň schválilo vyčlenění finančních prostředků z rozpočtu obce na spoluúčast na této akci;
- podání žádosti o dotace z MMR k rekonstrukci kulturního domu č.p. 22 a vyčlenění finančních prostředků z rozpočtu obce na spoluúčast;
- rozpočet příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Bratřejov jako vyrovnaný a rozpočtový výhled na období 2026-2027;

VZALO NA VĚDOMÍ

- informace o konání kulturních akcí do konce roku;
- informaci k VŘ na realizační firmu „Sociální zázemí ve sportovním areálu Bratřejov“;
- zprávu finančního výboru a schválilo navýšení vkladu na termínovaný účet České spořitelny a.s. o 7 000 000 Kč, což bude činit 15 000 000 Kč;
- informace o konaném jarmarku a rozsvěcování vánočního stromu 2024;
- inventarizační plán na rok 2024 a složení inventarizačních komisí;
- informaci o případném doplnění systému sběru textilu do OZV. Obec vyhláškou o stanovení obecního systému odpadového hospodářství nevydala a nepovažuje za nutné vydávat. Systém sběru je řešen smluvně;
- informaci o dotačních titulech ze Zlínského kraje pro rok 2025.

Co je nového v obci

Máme hotovou půlku chodníku k evangelickému hřbitovu. V jarních měsících nastoupí realizační firma k druhé části, která bude navazovat na rekonstrukci mostu v majetku ŘSD.

V minulých dnech nám byla dodána nová traktorová vyvážka dřeva a rádi bychom do budoucna našim občanům prodávali palivové dříví z obecních lesů. Začala se těžit kůrovcová kalamita pod Klášťovem a v jarních měsících začneme přijímat objednávky na dovoz dřeva. O všem ještě budeme informovat. Podáme žádost o dotaci na rekonstrukci cesty k budoucí nové hasičské zbrojnici.

Po několikáté podáme žádost na rekonstrukci kulturního domu. Jsou objednány vchodové dveře

do sálu přes novou pergolu a v březnu by je měli přijít namontovat.

Máme zpracovanou vizualizaci nové hasičské zbrojnice, na kterou, když se podaří, budeme příští rok žádat o finanční podporu HZSČR a Zlínský kraj.

Dokončili jsme realizaci a zaslali závěrečnou zprávu Dotačního titulu Zlínského kraje na dovybavení

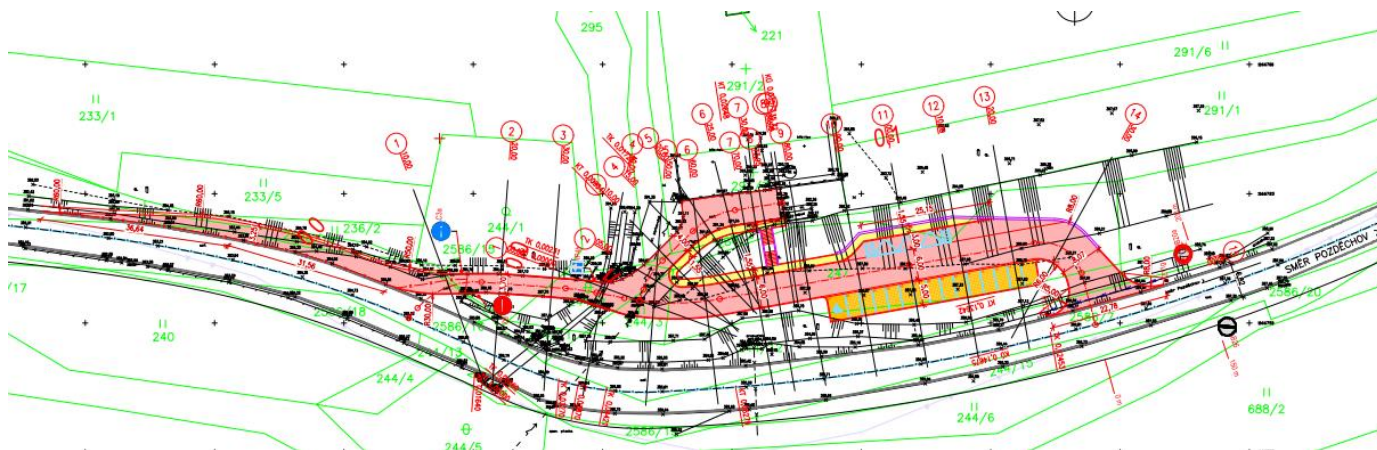
výjezdové jednotky JSDH Bratřejov, kdy jsme získali nové zásahové obleky, boty, přilby a rukavice v hodnotě 381 313 Kč a získali jsme dotaci ve výši 266 651 Kč. Za což Zlínskému kraji moc děkujeme.

Hned v jarních měsících bude vyhlášen další dotační titul na SFDI (Státní fond dopravní infrastruktury) a pokusíme se získat finance, kdy budeme pokračovat ve výstavbě chodníků v obci. Druhou etapou bude chodník Na Chrámečném od autobusové zastávky směrem k Vizovicím. Ostatní části chodníků v obci, které jsou již s pravomocným stavebním povolením, se budou realizovat až po kanalizaci, jelikož je síť nové kanalizace skoro celá pod plánovanými chodníky.

Další rozpracovanou projektovou dokumentací je parkoviště u evangelického hřbitova. Již jsme sladili požadavky dotčených orgánů, hlavně ŘSD a Policie ČR, a budeme podávat žádost o vydání stavebního povolení. Snad se vše podaří a budeme moci taky požádat o dotace na tuto akci.

Richard Zicha

Koordinační situace stavby u evangelického hřbitova:

Svozový kalendář 2025

	Komunální odpad	PET	Papír	BIO
leden	2,9,16,23,30	15	20	
únor	6,13,20,27	12	17	
březen	6,13,20,27	12	17	
duben	3,10,17,24	9	14	1xměsíc dle domluvy
květen	1,8,15,22,29	7	12	1xměsíc dle domluvy
červen	5,12,19,26	4	9	1xměsíc dle domluvy
červenec	3,10,17,24,31	2, 30	7	1xměsíc dle domluvy
srpen	7,14,21,28	27	4	1xměsíc dle domluvy
září	4,11,18,25	24	1,29	1xměsíc dle domluvy
říjen	2,9,16,23,30	22	27	1xměsíc dle domluvy
listopad	6,13,20,27	19	24	1xměsíc dle domluvy
prosinec	4,11,18,25	17	22	

MATEŘSKÁ ŠKOLKA

Možná už je to ohraná fráze, ale čas nějak rychle utíká. Není tomu dávno, co jsme přivítali 2. září nové děti a už budou Vánoce.

Podzimní počasí bylo hodně slunečné a bez deště, což jsme využívali k vycházkám do okolních lesů, kde jsme se učili vnímat zvuky, které nás obklopují, učili jsme se poznávat stromy a rostliny v našem blízkém okolí.

S dětmi jsme se vydali na „Podzimní stezku se zvířátky“ a uspořádali Bramboriádu.

Ve školce proběhl projektový den „Stromy všemi smysly“, kde si děti krásně procvičily své zkušenosti a vědomosti, které jsme se jim snažili předávat při vycházkách a během různých aktivit v MŠ. Děti si vyzkoušely hru na neobvyklé hudební nástroje a ochutnaly různými způsoby zpracované plody z našich stromů a keřů.

Krásně barevný podzim jsme oživilí programem „Barvy“, kde nás paní lektorka zahrnula skvělými pokusy a hrami.

Obrovskou radost měly děti z návštěvy Tessie – canisterapeutického pejska. Tessie a její majitelka do naší školky zavítají ještě před Vánocemi, kdy si přivezou i kocoura Sebastiena.

Pokračovali jsme i dalším projektem Malé technické univerzity s názvem „Malý architekt“. Děti se seznámily s povoláním architekta, učily se základní orientaci v plánu, podle kterého zkoušely z lega postavit dům. Máme za sebou taky první návštěvu solné jeskyně ve Vsetíně.

Největší akcí je pro školku Mikulášská. I tento rok děti vystoupily s andělsko-čertovským pásmem. S rodiči si mohly ve výtvarných dílnách vyrobit Mikuláše, čerta i anděla. Čekání na Mikuláše a jeho družinu bylo kráceno zábavnými hrami. Na závěr děti čekala nadílka od Mikuláše a dorazili i rohatí.

Čas nejde zastavit, proto zkusme alespoň trochu přibrzdit a opravdu si užít Vánoce v klidu, pohodě a ve zdraví se svými nejbližšími. Za celý tým MŠ přeji všem občanům požehnané vánoční svátky.

Aneta Kolínková, učitelka MŠ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Blíží se nám čas Vánoc a máme za sebou už tři měsíce nového školního roku. Co se ve škole událo? Do 1. ročníku jsme přivítali 5 prvňáčků a počet dětí ve škole nám vzrostl na 28.

Na konci měsíce září za námi přijelo divadélko z Hradce Králové s představením „Devatero pohádek“ od Karla Čapka. Kulturní zážitek byl velký, představení se líbilo nejen žákům, ale i nám dospělým.

15.10.2024 proběhla beseda „Jak se stát dobrým kamarádem“, kde si žáci vyzkoušeli různé hry, které prověřily jejich chování v situacích, do kterých se dostávají téměř denně. Paní lektorka žáky velmi chválila, ale z mého pohledu je teorie u nich více než praxe a na tom bude potřeba ještě zapracovat.

14.11.2024 do školy opět dorazil pan Zigy Horvát z Dopravního hřiště v Malenovicích, který žákům zopakoval základní pravidla chování, které platí pro chodce a cyklisty a také ověřil jejich znalosti, které se týkaly především vybavení jízdního kola, znalosti dopravních značek a chování v silničním provozu.

V pondělí 18.11.2024 jsme ve II. třídě rozjeli projekt „Podzim na talíři“, kde si žáci mohli vyzkoušet své kulinářské dovednosti při výrobě ovocných a zeleninových salátů a pomazánek.

Během tří měsíců se žáci připravovali na kulturní vystoupení u příležitosti besedy pro duchodce, Vítání občánků, Rozsvěcování vánočního stromu a Vánočního koncertu. Zde musím ocenit nejen snahu žáků, ale především svých kolegyň, které tato vystoupení nacvičily.

Za všechny zaměstnance a žáky bych chtěla popřát všem občanům Bratřejova krásné a pohodové vánoční svátky a do nového roku hlavně zdraví.

Mgr. Jindřiška Králová, ředitelka školy

„Budoucnost patří těm, kdo věří svým krásným snům.“ — Eleanor Roosevelt

KULTURA V OBCI

Tak a máme tady zimu. Je však dobré si vzpomenout na krásné podzimní dny, co se v nich událo a že toho nebylo málo.

Hned na konci září proběhlo kuchařské klání na střelnici na Chrámečném, kde proběhl další ročník gulášfestu.

V sobotu 5. října uskutečnil spolek IN LIBERY pod vedením Jany Adamusové bobříka odvahy na fotbalovém hřišti. Akce proběhla za velké účasti dětí, které si večer prošly trasu jen za světla malých lampiček a otestovaly svou odvalu. Céřečky seniorky napekly zákusky, uvařil se svařák a pro děti čaj.

Týden na to a to 12. října bylo tradiční setkání seniorů a důchodců. Letos nás nebylo mnoho oproti loňským setkáním. Možná z důvodu krásného babího léta, které všechny lákalo do zahrádek a předzimního úklidu kolem domů. Vystoupily děti základní školy a k tanci a poslechu zahrál Jožka Filgas z Prlova.

16. října jsme byli na výměnném vystoupení s Céřečkama v Horní Moštěnici, kde se konalo setkání důchodců. Na oplátku přijedou zatančit a posedět Horno Moštěňáci 17. ledna k nám.

A byl listopad. V neděli 10. listopadu jsme se sešli na střelnici při druhém ročníku obecní drakiády.

Každoroční výroba adventních věnců a vánočních dekorací proběhla na sále kulturního domu v pátek 22. listopadu za největší účasti, co kdy byla. Plný sál tvořivých lidí a hlavně dětí, které si vytvořily své výrobky, nás velmi potěšil.

Ten samý den jsme dělali s hasiči a fotbalisty zabijačku třech čuníků a chystali celou náves na následující den, kdy se u nás konal jarmark. Chtěl bych touto cestou ještě jedenkrát poděkovat všem, kdo přiložili ruku k dílu. Hlavně našim řezníkům Tomovi Jančíkovi a Pavlu Sochorovi, kteří zabijačkové pochutiny skvěle připravili, což bylo vidět při prodeji. Skoro 400 porcí jídla roznesli zastupitelé obce v sále kulturního domu, skvělá parta byla i v kuchyni, kdy nám letos hodně pomohl pan šéfkuchař Lukáš Bargl. Těžké vyjmenovat

všechny. Myslím, že letos se všechno skvěle povedlo. Jak počasí, dochucení specialit, tak i návštěvnost, která byla asi největší za celou historii jarmarku.

A bylo odpoledne, tým v kuchyni se vrhnul na přípravu 440 ks čerstvých řízků a s hasiči jsme stavěli podium pro účinkující na podvečerním rozsvěcování vánočního stromu. Uvítání a pár slov nám přišel říct pan farář, vystoupily děti základní školy, děti z kroužku na faře a malé tanečnice z kroužku Domu dětí a mládeže Zvonek Vizovice.

A pak se odpočítalo rozsvícení stromu a betlému. Vše bylo v romanticky nasněženém prostředí krásné. Trochu nám zlobila aparatura, ale to je věc, která se dá do příště zlepšit.

A máme prosinec, který začal zhurta. Mikulášská besídka pod vedením učitelek z mateřské školy, kdy většina z nich byla na našem Mikuláši poprvé a řekl bych, že to dopadlo skvěle. Mnoho nových her, úkolů a vystoupení všichni zvládli. Přišel Mikuláš s Andělkou, rozdali dětem balíčky a pak vtrhli i čerti. Asi máme hodné děti, protože si žádné dítko neodnesli.

V sobotu 14. prosince proběhl Vánoční koncert. V kostele vystoupily děti ze základní školy a náš farní sbor, který letos oslavil osmdesátiny. Poté se všichni přemístili do sálu kulturního domu, kde jim k vánoční náladě zahrál vizovický cimbál Ocůnek.

Co nás ještě čeká? Den před dnem štědrým se uskuteční každoroční turnaj ve stolním tenise.

Poslední akcí letošního roku bude 31. prosince „Ohňostroj pro dědinu“. V pět hodin odpoledne nabídnou zastupitelé obce před kulturním domem svařák a dětský punč, a hlavně pro děti spustíme ohňostroj.

A máme nový rok 2025. Začneme hned 4. ledna, kdy proběhne každoroční Tříkrálová sbírka. Koledníci obejdou celou ves a budou koledovat pro potřebné.

11. ledna snad proběhne po dvou letech košt slivovice v klubovně kulturního domu pod vedením Miry Kalendy a Michala Kráčaly.

V pátek 17. ledna jsem již zmiňoval setkání důchodců s návštěvou z Horní Moštěnice.

Obecní ples pro vás budeme chystat už 15. února.

15. března pořádá Jana Adamusová další Košt zelí a hned den poté bude pro děti velký Maškarní ples s překvapením. Mezi tím, jak nám dovolí počasí a

nasněží, určitě uspořádáme Bobové závody ve Špici a dětský lyžařský výcvik v Pozděchově.

Na závěr bych rád popřál všem občanům krásné svátky Vánoc, hodně zdraví, štěstí. Dětem splnění všech přání pod vánočním stromkem a Ladovské zasněžené Vánoce všem.

Richard Zicha

Gulášfest na střelnici Chrámečné

Jako každoročně se uskutečnil na střelnici na Chrámečném gulášfest. Letos opět vyšlo krásné počasí, a to přilákalo spoustu lidí z blízkého i dalekého okolí. Soutěžilo osm týmů. Již klasicky to byl souboj rodiny Kozubíkovy a Barglovy. Letos se ale o umístění na stupních vítězů snažily i dva týmy ze Zádveřic, jeden z Němčic u Holešova a jeden ze Zlína.

Vyhráli domácí šéfkuchaři, a to Oli Kozubíková s týmem, druzí byli členové rodiny Barglovy a třetí skončil přespolní tým ze Zádveřic.

Poděkování patří obci a hasičům Bratřejov za půjčení stanu a stánků a také všem co se podílí na této akci. Také soutěžícím, kteří pochopili, že u nás není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. Tak jak to mají chlapi z Němčic u Holešova, kteří i když nevyhrají, tak každý rok váží cestu až k nám, aby se zúčastnili.

Rok od roku přichází více a více lidí ze Zlína a širokého okolí, aby se na tuto akci mohlo podívat, což znamená, že se nám daří tuto akci dostávat do podvědomí lidí. Doufáme, že příští ročník bude stejně úspěšný, pokud počasí dovolí.

Lukáš Bargl

Drakiáda na střelnici

V neděli 10. listopadu nám počasí dopřalo překrásný podzimní den, jehož odpoledne jste mohli strávit na střelnici na Chrámečném, kde proběhl druhý ročník obecní drakiády.

Děti se nejprve bavily plněním úkolů, jako byla například střelba ze vzduchovky, skákání v pytli nebo třeba chůze na chůdách. V tvořivé dílně si pak všechny mohly vlastnoručně vyrobit dráčka. Po splnění úkolů čekala na každé dítě sladká odměna.

Rodiče se zatím mohli občerstvit teplými nápoji či domácími pochutinami. Nachystali jsme také ohniště nejen pro zahřátí, ale také k opékání špekáčků. Po ukončení úkolů jsme odstartovali pouštění draků. Letos jsme drakiádu doplnili i o soutěž v několika kategoriích jako nejvýše létající drak, nejoriginálnější drak a o cenu poroty.

Kde nám příroda přidala na krásném slunečném počasí, tam nám ale naopak ubrala na větru. A tak samotné pouštění draků bylo letos docela výzvou a do oblak se dostali draci jen těm nejvytrvalejším. Ty jsme patřičně ocenili. A ocenili jsme také 3 nejpovedenější malé dráčky z tvořivé dílny.

Účast byla hojná, a tak to vypadá, že se nám v obci líhne nová tradice. Kdo jste zatím nezavítali, určitě budete mít příští rok opět šanci. Už jenom ta procházka na střelnici podzimní krajinou stojí za to.

Jarmila Lišková

KLUB DŮCHODCŮ A SPOLEK IN LIBERĚ

Milí spoluobčané, ani se tomu věřit nechce, ale máme tu opět konec roku. Nyní si užíváme adventní dobu, za maličký čas jsou tu svátky Vánoc a silvestr s Novým rokem. Nejdříve ale malé ohlédnutí za tím, co jste s námi mohli prožít v tomto roce. Tak tedy – každou první středu v měsíci se konají schůzky Klubu důchodců, v lednu Zimní setkání Důchodců na sále kulturního domu s hudebním doprovodem Jožky Filgase a návštěvou našich kamarádů z Horní Moštěnice. Těm jsme my návštěvu oplatili v říjnu a kde také vystoupily naše Céřečky.

Dále jsme se mohli potkat na Koštu zelí s posezením s harmonikáři, na předvelikonočním jarmarku, Stavění máje s pálením čarodějnic, Pohádkovém lese a Bobříku odvahy.

Nebudu se rozepisovat, co která akce obnáší. Ale o čem chci napsat určitě, je velké poděkování všem, kteří mě na těchto akcích pomáhají a bez kterých by to fakt nešlo. Jsou to – Jitka Kocourková, rodina Gajdošíková – Kamila, Radim, Michal a Andrejka, Pavla Kotrlová s dětmi Anetou a Vojtou, Iveta Zedníková, Lenka Polanská, manželé Světlana a Michal Pektorovi se synovcem Dominikem, Klára Kocourková, Kristýna Tomšová, Marta Polanská, Daniela Surá, Zdenka Kocourková, Boženka Surovíková, Věra Buriánková, Lida Barošová. Také nám jezdí pomáhat holky ze Vsetína – paní Simona se syny Petrem a Danem a paní Monika s dcerou.

A samozřejmě nesmím zapomenout na všechny zaměstnance Obecního úřadu Bratřejov – Věrku Štalmachovou, Ladku Lomicovou, Petra Zahradníčka, pana Mišuna, Pavla Výchopně a ještě vzpomenu i na Miloška Kozubíka, který už s námi bohužel není, ale vždy ochotně pomohl. A na koho určitě nesmím zapomenout, je náš starosta Ríša Zicha, který nás vždy podpoří a nikdy neřekne ne.

Snad jsem na nikoho nezapomněla, pokud ano moc se omlouvám.

Lidičky, všem vám moc děkuji, nejen těm, kteří mě ochotně pomáháte, rádi přiložíte ruku k dílu, aby se nám v tom našem krásném Bratřejově lépe žilo. A samozřejmě děkuji i vám všem, kteří naše akce navštěvujete – VELKÉ DÍKY! A těším(e) se na vás i v tom novém roce.

Přátelé, opatrujte se, dávejte na sebe i své blízké pozor. Nerozčilujte se a neřešte prkotiny a užívejte si každý den, jako by byl ten poslední. Přejí vám krásné svátky Vánoc, veselý silvestr a do nového roku jen vše dobré a kupu zdraví!

Jana Adamusová

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST BRATŘEJOV

Oslavy 80. výročí Chrámového sboru Bratřejov

Chrámový sbor Bratřejov letos oslavil již 80 let od svého založení. Toto významné výročí připomněl koncert v neděli 20. října 2024 v kostele sv. Cyrila a Metoděje, který přinesl nádherné okamžiky plné hudby, vzpomínání a radosti ze zpěvu.

Přestože se přípravy koncertu neobešly bez drobných komplikací, sbor se s nimi úspěšně vyrovnal. Kvůli náhlému onemocnění manželů Pešákových bylo totiž potřeba týden před koncertem upravit chystaný repertoár, vynechat plánované svatební kytarové písně a nahradit je jinými. Přesto se koncert povedl a sbor zazpíval výběr skladeb, mezi nimiž byly např. Ave verum, Panis angelicus, Nabucco a další skladby zpívané během roku kromě vánočních koled. I přes nervozitu zpěváků se všechny skladby i sóla v písních krásně nesla. Celý koncert byl naplněn duchem vděčnosti těm, kteří celých 80 let v družném společenství sboru zpěvem velebili Boha.

Po koncertě se současní i bývalí členové sboru spolu s P. Vladimírem Mrázkem sešli na faře, aby společně zavzpomínali a pobesedovali, bylo zde rovněž připraveno bohaté občerstvení. Pozvání přijali také milí hosté, P. Josef Rosenberg a P. Pavel Barbořák. Ostatní pozvaní bývalí kněží pouze vzkázali srdečné pozdravy, neboť měli neodkladný program v jiných farnostech. Všichni návštěvníci koncertu, všichni

bývalí i současní zpěváci si mohli odnést drobný suvenýr na památku – propisku, která bude připomínat tuto slavnostní událost.

Co říct na závěr? Můžeme si jen přát, abychom v Bratřejově měli i nadále ochotné zpěváky, kteří tuto krásnou tradici ponесou dál a budou ji předávat novým generacím.

Marie Poláchová

Bohoslužby ve vánočním období v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Bratřejově

24.12. ve 21.30h – „Půlnoční“ (zazpívá chrámový sbor)

25.12. v 10.30h – Boží hod vánoční (zazpívá chrámový sbor – jako na „Půlnoční“)

Po oba dny se budou čtvrt hodiny před začátkem mše zpívat koledy.

26.12. v 10.30h – sv. Štěpán

31.12. v 10.30h – Silvestr

1.1. v 10.30h – Nový rok

Tříkrálová sbírka v Bratřejově

Tříkrálová sbírka se v naší obci uskuteční v sobotu 4. ledna 2025. Proběhne opět tradičně s koledníky, kteří Vám za Vaši štědrost napíší křídou na dveře domu nový letopočet.

Ekumenická bohoslužba

V úterý 14. ledna 2025 v 17 h se uskuteční ekumenická bohoslužba v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Bratřejově. Po skončení bude následovat přátelské setkání na faře. Všichni jste srdečně zváni.

Tradiční akce Cestou skřítků Podzimníčka na novém místě

Letos jsme poprvé uspořádali oblíbenou událost Cestou skřítků Podzimníčka na novém místě – u kulturního domu. Program se odehrával na dětském hřišti, kde byly rozmístěny obrázky lesních zvířátek. Každé z nich připravilo pro malé návštěvníky zajímavý úkol.

Například u medvěda si mohli vyzkoušet svou sílu přenášením velkých dýní, veverce se zase měli trefit do břicha, zajíc je vyzval ke skákání a srnka k překonávání překážek. Hlavním cílem hry bylo najít viníka, který ukradl veverčiny oříšky.

Velkou atrakcí pro malé i větší děti byl skákací hrad a bublinky, které se staly lákadlem pro všechny věkové kategorie. Zpestřením byla také jízda se strýcem

Luďou na voze taženém kobyloou Orinou. K občerstvení byly připraveny tousty, svařené víno a sladké i slané dobroty.

Po setmění jsme rozsvítili lucerny a vydali se pátrat po svítících hříbech. Trasa nás zavedla k pokladu, který byl rozdělen na sedm částí, a na závěr děti obdržely sladkou odměnu a svítící náramky.

Večer ale tímto neskončil. Když děti pomohly s úklidem stanovišť, ještě si mohly zatancovat na oblíbené písničky. Celé odpoledne i večer byly plné radosti, zábavy a pohybu, což z této akce udělalo nezapomenutelný zážitek. Už teď se těšíme na další ročník!

Lucie Vaculková

Prosincová hvězdná stezka: Nová tradice pro společné chvíle

V některých okolních obcích je prosinec obdobím, kdy se lidé pravidelně scházejí a každý den navštěvují jiný dům označený číslem podle aktuálního data. Tato inspirující myšlenka nás přivedla k vytvoření podobné tradice i u nás v Bratřejově.

Základem stezky je svítící hvězda, která se každý večer přesouvá z jedné rodiny na druhou. Malí i velcí

detektivové ji mohou najít podle mapy nebo podle čísla popisného na novém místě, kde na ně často čeká malé překvapení – sladkost nebo drobné občerstvení. Hvězdná stezka nabízí příležitost pro setkávání a společně strávený čas všech, kteří se za hvězdou vydají. Navazuje na hodnoty adventu, který je obdobím naděje, míru, radosti a lásky.

Tato nová tradice byla přijata s nadšením a stala se příjemnou součástí předvánočních dnů. Doufáme, že přinese radost všem, kteří se zapojí, a přispěje k utužení hezkých vztahů v obci.

Lucie Vaculková

FARNÍ SBOR ČESKOBATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V POZDĚCHOVĚ

Ad ventus – přicházející – adventní čas

Čas, který je zvláštní. Ať chceme nebo nechceme, tohle období, přestože se opakuje každý rok, nás vždycky umí něčím překvapit. Ať chceme nebo nechceme, nějaké to světlo nebo hudba zasáhne naše oči a uši. Nějak se k nám přiblíží. Přijde.

Ať chceme nebo nechceme, projde kolem nás předvánoční atmosféra, která nám připomene, že přijdou Vánoce. Ať už je vítáme s radostí nebo s obavou. Ať už se z nich radujeme nebo je zatracujeme, tento zvláštní čas si nás najde. Je už jen a jen na nás, jak s tím obdobím naložíme. Zda přijmeme světlo světel a svíček do svých domovů anebo raději zatáhneme závěs.

Ať už to dopadne jakkoli. Advent nás chce vtáhnout do našich myšlenek. Nabízí nám čas zamyslet se nad věcmi, na které po čas roku nemám čas. Ať už jsou to vzpomínky vděčnosti na někoho, koho jsme měli rádi, kdo nás dovedl rozveselit a náš život učinit jasnějším, anebo jsou to vzpomínky na naše dětství, na chvíle bezstarostného žití. Jen se tak na chvíli

PROSINCOVÁ HVĚZDNÁ STEZKA

Milé rodiny, zveme vás k zapojení do kouzelné prosincové akce.

**1.-23. prosince 2024
v 16.00-19.00 hodin**

Každý den v prosinci bude v některé domácnosti svítit v okně zářivá hvězda. Hvězda bude každý večer na jiném místě, abyste měli důvod výrazit ven, hledat, objevovat, a užít si společné chvíle při procházce vesnicí. Jako odměna za odhodlání bude u každé hvězdy sladké překvapení (najdete ho venku u branky, plotu nebo dveří).

Zapojte se kterýkoliv den!

oklepat z každodenních starostí a povinností.

A třeba se to letos tomu adventu povede! Dejme mu šanci! Povede se mu připravit nás na pravé kouzlo Vánoc. V jejich prostém a jednoduchém duchu. Duchu radosti, že nám někdo něco dal. Že k nám někdo přišel. Že nás někdo navštívil.

Navštívil nás sám Král, jak věříme, my křesťané. Král nepoznaný, ukrytý v bezbranném dítěti, přesto náš Spasitel. Jeho pravou tvář, jeho skutečnou moc, je potřebné hledat. A kdo ji hledá, najde ji.

Přeji Vám pokojný a nadějeplný advent! Ať s každou další zapálenou svíčkou, roste vaše radost z letošních Vánoc.

**Jaroslava Michnová, seniorátní farářka,
administrátorka sboru ČCE v Pozděchově**

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Ve středu 6. listopadu se za přítomnosti nejen rodičů, ale i dalších rodinných příslušníků uskutečnilo druhé a zároveň i poslední letošní vítání občánek. Pan starosta přivítal čtyři holčičky.

Svým vystoupením přišly malé občánky přivítat i děti z mateřské a základní školy.

Anna Ragasová, č.p. 246

Stella Brázdil, č.p. 259

Nina Válková, č.p. 133

Izabela Kalendová, č.p. 38

TJ SOKOL BRATŘEJOV

FOTBAL BRATŘEJOV

Půlsezona vítězně.

Podzimní část sezony je za námi a s nádherným pohledem na tabulky, kdy se jak muži, tak starší přípravek vyhřívá na pomyslném vrcholu. Přípravek se vrátila zpět na vsetínskou stranu a sezonu máme rozjetou s devíti výhrami a jednou porážkou. Kluci v oslabené sestavě prohráli pouze jednou, a to doma s Francovou Lhotou (2:3), kdy jsme drželi 80 % hry míč na našich kopačkách, ale soupeř zdatně odolával a trestal z rychlých brejků.

	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Bratřejov	10	9	0	1	137:30	27
2	Prlov	10	6	2	2	116:55	20
3	Val.Polanka	10	5	2	3	85:66	17
4	Franc.Lhota	10	4	1	5	83:81	13
5	Vsetín	10	3	2	5	87:115	11
6	Lačnov	10	2	0	8	38:126	6

Jinak si velmi cením přístupu jak k tréninkům, tak k zápasům. Velký výsledek uhráli na Vsetíně, kdy porazili FC Vsetín 18:0.

Podzimní část jsme zakončili zápasem proti rodičům.

Zimní příprava začala minulý týden, přátelákem právě se Vsetínem. Začne se jezdit do tělocvičny v Pozdřechově a jsme přihlášení do dvou turnajů. Jeden je o zimního krále Vsetínské OFS v hale na Hovězí a druhý prestižně obsazený (Napajedla,

Kroměříž, Veselí, Hluk atd.) ve sportovní hale v Hluku. Věřím, že se týmu bude dařit i v jarní části a po posledním kole si dáme šampíčko na přeborníka OFS Vsetín.

Muži jsou na tom stejně. Po skvělém úvodu se trochu přiděl bodů pozastavil dvěma remízami a jednou prohrou na hřišti Březůvek. Poté jsme až do posledního kola vítězili. I když v půli sezony kvůli zraněním nemohli nastupovat Petr Chromčák, pilíř zadních řad, dlouhodobě zraněný druhý stoper Honza Kalenda a v útoku Peťa Tomšů, tým se s tím vyrovnal velmi dobře a šance se chytli kluci ze střídačky.

Věřím, že se tým z loňské sezony poučil a udržíme vedení do konce soutěže.

Nerad to píši, ale pokud se zadaří, vypadá to, že by se mohlo postoupit. Jsou v hledáčku nějaké posily do útočných formací, tak uvidíme.

V únoru se pojede na soustředění na Revíku a máme domluveno pár přáteláků.

	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Bratřejov	11	8	2	1	29:14	26
2	Kudlov/ Březnic B	11	8	1	2	33:21	22
3	Březůvky	11	7	2	2	33:14	23
4	Lačnov	11	6	1	4	32:20	19
5	Bohusl. n.Vláří	11	5	3	3	20:10	18
6	Všemina	11	5	1	5	29:22	16
7	Pozlovice	11	4	3	4	19:19	15
8	Petrůvka	11	4	1	6	19:26	13
9	Rokytnice	11	3	2	6	18:30	11
10	Rudimov	11	2	2	7	14:27	8
11	Lipová	11	2	2	7	10:32	8
12	Šanov	11	2	0	9	14:35	6

Doufám, že nás přijdete podpořit i v jarní části soutěží a my se odměníme dobrými výkony a výsledky.

Richard Zicha

NA KUS ŘEČI

s Maruškou Poláchovou

Regenschori, varhanice a zpěvačka Maruška Poláchová nám přiblížila historii chrámového sboru, který v Bratřejově letos slaví 80. výročí od svého vzniku.

Maruško, můžeš připomenout začátky sboru?

Začnu strohou historií. Chrámový sbor v Bratřejově vznikl v katolickém spolku nazvaném "Naše domovina" v roce 1944. Členové sboru zpívali nejdříve při divadelních představeních v budově Domoviny (Orlovny), a také při slavnostních příležitostech farnosti, jako byly poutě, slavnosti Božího Těla, Vánoce a Velikonoce. Ženská část sboru zpívala pak i při svatbách a pohřbech.

Kdo byli první členové souboru?

Mezi ženami Anežka Adamušková, Ludmila Sochorová – provdaná Světlíková z Chrámečného, Anastázie Pastorčáková, Antonie Štalmachová. Mezi muži Josef Zicha – Majdalenin, František Hejtmánek – krejčí, Petr Sochora a Alois Černý.

Sbor se rozrůstal a měl 30 až 32 členů. Mezi nimi byly Anastázie Zádrapová, Františka Zádrapová, Anna Adamušková, Anežka Baroňová, Ludmila Baroňová, Františka Juráňová, Marie Straková, Aloisie Chromčáková, Terezie Tomšů, Marie Černá, Ludmila Tkadlecová, Jarmila Štalmachová, Anna Krčková. Z mužů pak Cyril Straka, Cyril Krček, Chromčák Antonín, Jan a František, Karel Galetka. Vedoucím sboru byl pan Antonín Tomšů coby varhaník. Určitou dobu vedl sbor i pan učitel Ševeček.

Zkoušky probíhaly v budově Domoviny za doprovodu klavíru, na který hrál pan Tomšů. Sbor zpíval vždy čtyřhlasně. Hlavními sólisty sboru byli Antonie Štalmachová a Petr Sochora.

Po komunistickém převratu v roce 1948 byly zakázány všechny církevní spolky. Rok poté – tedy v roce 1949

musel ukončit svou činnost také bratřejovský divadelní i pěvecký sbor. Divadlo bohužel zaniklo. Zůstal jen chrámový sbor při kostele, který měl podmínky pro zkoušky značně omezené. V létě se zkoušelo v kostele, v zimě pak v místnosti spořitelny na faře, ale většinou v bytě varhaníka u Tomšů, kam se z fary přeneslo harmonium a z "Domoviny" klavír. Sbor se zúžil jenom na ženskou část, čtyřhlasně se zpívalo pouze o vánočních svátcích. V této době a dlouhá léta následující neměl sbor žádného dirigenta. Varhaník zpěv naučil, při hraní na varhany dal pokyn hlavou a sbor začal zpívat.

Velký obrat a rozmach sboru nastal v roce 1974.

Ano, tehdy přišel do Bratřejova salesiánský kněz otec Oldřich Vinklárka. Byl dobrý muzikant a pedagog, který vnesl do farnosti i do sboru novou jiskru a elán. Moc rádi na něho vzpomínáme. Věděl, jak je důležité vychovat si pro farnost varhaníka. Také uměl podchytit zájem dětí naučit se hrát na nějaký hudební nástroj, na harmonium nebo na flétnu.

Ty sama jsi byla jeho žačkou.

V roce 1976 jsem se ve druhé třídě u P.Vinklárky začala učit hrát. Maminka mi tehdy říkala: "Když se na hraní dáš, nemysli si, že s ním za chvíli přestaneš! Musíš v něm vytrvat." Vždy v úterý a ve čtvrtek jsem 2 hodiny seděla u harmonia a učila se etudy – tak jak se to učovalo v hudebních školách. O dva roky později jsem ale cvičila zjednodušené doprovody písní, které „velebný pán“ – jak jsme mu říkali, přepisoval sám do notového sešitu. Vzpomínám si, jak jsem poprvé hrála při májové bohoslužbě v kostele a trémou se mi hrozně klepaly ruce na klávesách.

Z dalších Vinklárkových žáků, kteří se na faře učili hrát, to byla v roce 1985 Maruška Pastorčáková, která také dva roky poté hrávala na varhany při bohoslužbách až do doby, než se v roce 1999 odstěhovala do Vizovic. Velkým vytrvalcem byl a stále je varhaník Pavel Sochora, který začínal v roce 1992. Za pouhé dva roky již také samostatně hrával při bohoslužbách.

Jak to bylo se sborem dál?

Do roku 1981 zpěv nacvičil otec Vinklárek, pan varhaník Ant. Tomšů na kůru dal pokyn hlavou a sbor začal zpívat. V roce 1981 poprvé v kostele dirigoval pan Petr Sochora a já jsem o Vánocích poprvé doprovázela sbor na varhany. V tomto složení proběhly i Vánoce následující. V roce 1983 pozval P. Vinklárek k dirigování sboru pana profesora Stanislava Brunclíka z Želechovic, který byl výborný houslista a měl dlouholetou zkušenost s vedením pěveckého souboru "Hlahol" ve Slušovicích. Pan Brunclík vedl a dirigoval sbor dlouhých deset let, a to od roku 1983 do roku 1993. Spolu s varhanami doprovázely zpěv sboru čtyři housle – první housle hrál syn pana Brunclíka Pavel, druhé a třetí housle hráli pan Antonín Klemš z Březové a jeho synové Petr a Antonín.

Můžeš jmenovat další zpěváky, kteří se v průběhu let ve sboru vystřídali?

Všechny tyto zpěváky už si velmi dobře pamatuji. Z žen to byla Ludmila Sochorová, Veronika Hejtmánková, Ludmila Baránková, Marie Černá, Františka Králová, Jarmila Chromčáková, Alena Komínová provdaná Kadlečková, Marie Pastorčáková

provdaná Farníková, Karla Tomšů. Z mužů pak František Štalmach, Jaroslav Slezák, Jaroslav Zahradník, František Chromčák, Miroslav Adamuška, Jaroslav Frýželka, Josef Sochora, František Baránek, Jaromír Galetka, Jan Starustka. Zpěváci do sboru přicházeli a zase odcházeli. Někteří odešli na věčnost, jiní v pokročilém věku uvolnili místo další generaci, někteří museli kvůli časové náročnosti nebo z rodinných důvodů se sborem skončit. Všem jim patří velké poděkování – obzvláště pak těm, kterým sbor přirostl k srdci na mnoho let.

V roce 1984 jsi se stala varhanicí pro bratřejovský kostel.

Tehdy jsem přebrala veškeré varhanické povinnosti od nemocného Antonína Tomšů st. Patnáct let jsem doprovázela sbor hraním na varhany o Vánocích. V letech 1994–1996 dirigoval sbor pan Drábek ze Slušovic, na housle hrál pan Stanislav Brunclík a rodina Klemšova. Pak až do roku 1999 přijížděla do Bratřejova s panem Drábkem i jeho manželka, která učila zpěv a dirigovala, její muž hrál na varhany.

V té době zemřel důstojný pán P. Vinklárek. Jak na něj vzpomínáš?

Odešel na věčnost v listopadu 1996. Byla to velká ztráta pro celou farnost i sbor. Tento vzácný člověk svým působením v Bratřejově zásadně ovlivnil generaci těch, kteří ho znali. Stále na něj s úctou a uznáním vzpomínáme. Snažíme se podle jeho vzoru pokračovat v tom, co jsme se od něj dokázali naučit... že člověk nemusí mít „profi“ hudební vzdělání, aby mohl přijat službu varhaníka nebo zpěváka v kostele. Ale musí mít odhodlání se do toho pustit a především vytrvat.

Ty jsi ke zpěvu začala postupně přivádět i děti.

Začala jsem nacvičovat zpěv s dětmi, které jsem doprovázela na varhany nebo kytaru. To se ukázalo být pro budoucnost sboru důležité, neboť z některých dětí časem vyrostli dobří zpěváci, kteří se také mohli zařadit mezi členy chrámového sboru.

Kdy přišlo dirigování sboru?

Na podzim 2000 vznikl velký problém. Od paní Drábkové jsme dostali zprávu, že už do Bratřejova nemůže jezdit nacvičovat vánoční zpěvy. Říkala jsem si... co bude dál, když nemáme dirigenta? Je jubilejní rok – Milénium – a sbor skončí?? No to snad ne! A tehdy jsem se rozhodla, že to zkusím, začnu sbor dirigovat a Pavel Sochora ho bude doprovázet na varhany. Vybrali jsme Rybovu Českou mši vánoční a pustili se do zkoušek. Tím jsem se ujala pomyslné „štafety“ dirigování a nácvičku zpěvu. S Pavlem a s celým sborem jsme po vzoru P.Vinklárka pokračovali v tom, co jsme se od něho i od skvělého dirigenta pana Brunclíka naučili. Sbor zpíval jen s varhanami, pak jsme ale troje Vánoce nacvičili s doprovodem mladých houslistek Veroniky Tomšů a Anny Jochové, později pětkrát Vánoce doprovázela na housle Veronika Tomšů.

Kdo v té době zpíval ve sboru?

Byly to zpěvačky Jana Straková, Marcela Válková provdaná Bartoňová, Helena Jochová provdaná Poláchová, Marcela Válková, Pavlína Slezáková, Marie Kamenčáková, Helena Jochová, Broňa Pešáková provdaná Minaříková, Dana Straková, Zdeňka Kalendová, Marie Poláchová provdaná Ponížilová, Kateřina Čížová provdaná Straková a Marie

Pastorčáková. Zpěváci Antonín Tomšů, Michal Straka, Antonín Joch, Stanislav Pastorčák.

Chtěla bych se také zmínit o P. Arnoštu Červinkovi, který byl sboru v dobách kněžské výpomoci ve farnosti Bratřejov velkou hudební oporou. Dovedl odborně poradit, povzbudit při nácvičku, a především ocenit výsledek a snahu sboru. Jeho slova byla pro sbor vždycky povzbuzením, neboť P.Arnošt rád a často opakoval, že... „Takový sbor by Bratřejovu mohlo závidět leckteré město.“

Kde všude můžeme chrámový sbor slyšet?

Sbor zpívá především u nás v kostele sv. Cyrila a Metoděje, a to hlavně o Vánocích, Velikonocích, o pouti, na výročí posvěcení kostela nebo při významných událostech farnosti či vánočních koncertech pořádaných obecním úřadem. Pravidelně také zavítá do okolních farností – do Pozdřehova nebo do Jasenné na pouť. Sboru bylo velkou ctí zpívat také na primici P.Pavla Barbořáka v Trnavě v r.2018. Primice je vlastně první mše svatá, kterou slavnostně slouží nově vysvěcený novokněž. Pavel Barbořák se několik let staral o údržbu našich varhan, než začal studovat na kněze. Jeho ochotu jsme mu pak rádi zpěvem oplatili.

Členové sboru jsou křesťané – ovšem nejen katolického, ale i evangelického vyznání. Pokud to okolnosti dovolí, zazpívají i v evangelickém kostele v Pozdřehově nebo v Jasenné. Od r.2008 se rovněž uskutečnilo 15 setkání sborů, střídavě ve Vizovicích, Študlově a Bratřejově.

Kdo jsou současní členové sboru?

V posledních letech se složení sboru vcelku ustálilo. V sopránů zpívá Pavla Jandeková, Barbora Kozubíková provdaná Kalendová, Lucie Poláchová provdaná Vaculková, Alžběta Jochová provdaná Sochorová, Marie a Hana Hnilicovy z Pozdřehova. V druhém ženském hlasu v altu je Olga Kozubíková, Martina Pešáková, Terezie Gilgová a Anna Jochová. Mužský hlas tenor zpívají Jiří Kalenda, Petr Ponížil a Vlastimil Pešák. A konečně nejhlubší hlas – bas zpívají Jiří

Tomšů, Michal Tomšů, Petr Polách a Jan Straka. Na varhany hraje Pavel Sochora a já diriguji.

Co dělá bratřejovská regenschori?

Je to jednoduché. Zajišťuje, aby se hrálo na varhany při mších, na pohřbech nebo na svatbách. S Pavlem se domlouvám, kdy, kdo zahraje. A když náhodou nemůže ani jeden z nás, třeba když zpíváme se sborem na pouti v Pozdřechově, musím zajistit varhanický záskok z okolí.

Regenschori neboli ředitel kůru také znamená, že vedu sbor a jeho zkoušky. Začínáme vždycky nacvičovat zvlášť po hlasech: půl až třičtvrtě hodiny soprán, pak alt, tenor i bas. Po minimálně dvou zkouškách, když má každý hlas svůj part trochu naučený, následuje zkouška pro soprán+alt a mužské hlasy tenor+bas. Teprve potom se schází všechny hlasy dohromady, aby si zvykly na to, jak právě ta jejich melodie zapadá do celého sboru. To vše – s velkou trpělivostí – cvičíme na faře třeba i 3 týdny nebo měsíc. Vždycky říkám, že zkouška je od slova zkoušeti, proto některé pasáže opakujeme třeba 3x dokola, než se dostanou správně „do uší“. Poslední fáze nacvičování je s varhaníkem Pavlem v kostele, kde už se piluje dynamika, kdy zpívat nahlas-forte, kdy ubrat-piano a jak nejlépe píseň zazpívat.

Jak se „vymýšlí“ repertoár?

U vánočních zpěvů nám v archivu zůstalo spoustu partitur, které získal ještě P.Vinklárek. Pokud si nemohl ponechat originál, přepisoval slova na psacím stroji přes kopírák na notový papír a všechny noty pak do linek ručně dopisoval. Nevánoční písně se snažím

získat tak, že když někde slyším nějakou hezkou melodii či písničku, poprosím alespoň o název nebo v lepším případě o celý doprovod. V době internetu, kde se skoro všechno dá najít, je to mnohem jednodušší než dříve. Ovšem nejhorší je, když potřebuji najít „něco“, co by dobře znělo pro posluchače, ale i pro sbor to bylo uzpívatelné. To pak sedím hodiny u počítače a zkouším něco hezkého najít.

Máš oblíbeného skladatele?

Mám několik „srdcovek“, které se mi líbí. Nejraději mám skladby, které fakt dobře zní. Třeba teď na adventním koncertě jsme zpívali „Jako laň“ a „Panis angelicus“, obě s překrásným sólem.

Panis je skladba, která vyniká svou jednoduchostí, ale zároveň duchovní hloubkou. Její klidná a melodická linie dává vyniknout jemnému výrazu a duchovnímu naladění. Mám také ráda skladby současného skladatele Marca Frisiny. Jsou v latině, ale mají krásnou melodii. Proto se snažím je přeložit, aby slovům rozuměl každý a aby se nám text dobře zpíval. O Vánocích je jasný favorit Rybovka. Ale nemůžeme ji zpívat každý rok.

Co je podle Tebe nejdůležitější, aby sbor dobře fungoval?

Velmi důležité je mít kolem sebe dobrou partu lidí, kteří mají nadšení pro hudbu, a především chtějí věnovat svůj čas zkouškám a zpěvu. Někdy se zpívá dobře, někdy zase hůř. Na dirigentovi je, aby spíš vyzdvihl to hezké, co se daří, než poukazoval na nedostatek některého zpěváka či zpěvačky a říkal... „ty zpíváš špatně“. Všechno chce svůj čas a hlasivky potřebují trénink. Nakonec se většinou všechno podaří dobře zazpívat.

Jsou sbory, které se schází pravidelně každý týden. Já ale nejsem tohoto zastáncem. Je třeba si od zpěvu i chvíli odpočinout. Trénujeme tehdy, když je potřeba. Všichni máme své rodiny, které mají pochopení pro čas zkoušek. Proto se vždy kolem

svátku svaté Cecílie, patronky hudebníků, scházíme všichni, nejen sbor, ale i partneři a děti. Připravíme něco dobrého na stůl, jen tak si popovídáme nebo zazpíváme s kytarou. Je to moc hezká tradice, všichni se na to těšíme.

Co musí zvládnout dobrý varhaník?

Nejsem žádný virtuóz, nikdy jsem nechtěla studovat konzervatoř, protože s tímto vzděláním bych jezdila po světě a nemohla bych sloužit u nás doma. To je úděl profesionálů. Já jsem spíš takový účelový varhaník. Když je potřeba zahrát na pohřbu ve všední den nebo za někoho zaskočit, vždy se snažím vyhovět, „urvat se z práce“, abych načas byla v kostele u varhan. Velký varhanický zážitek byl pro mě letos v říjnu, když jsem hrála na – pro mě – velmi neobvyklém místě, a to v zámecké kapli ve Vizovicích. Toto místo má své kouzlo a vznešenost, bylo mi velkou ctí tam zahrát.

Maruško, co pro Tebe hudba znamená?

Znovu se vrátím k otci Vinklárkovi. Bez něho bych nikdy nedokázala to, co se snažím dělat – jeho láska k hudbě, trpělivost a schopnost nadchnout druhé mě naučily, že každý z nás dostal od Boha svou „hřivnu“. Otec Vinklárek mě svým životem ukazoval, že není důležité, kolik těchto darů mám, ale jak s nimi naložím. Naučil mě, že hudba je způsob, jak tyto hřivny rozvíjet a přinášet radost a potěšení druhým. Právě díky jeho vedení a příkladu se snažím své dary využívat, jak nejlépe umím, aby přinášely užitek. Tato myšlenka mě provází při každé zkoušce, při dirigování v kostele, při vystoupení i v okamžiku, kdy usedám za varhany.

Děkuji moc za hezké povídání. Tobě i celému sboru přeji mnoho krásných koncertů a neutuchající radost a nadšení.

Jarmila Lišková

VAŠE PŘÍSPĚVKY

„Václavák“ před 70 lety

(9. díl, závěr)

Vážení spoluobčané, v tomto dílu budu vzpomínat na svého tatku, který se narodil roku 1909. Narodil se na pozděchovské samotě, kde se říká v „Americe“. Otec mého tatky pocházel z Prlova od Suřanů. Když s mojí stařenkou plánovali svatbu, pan Suřan se v práci v lese nachladil, dostal zápal močových cest a zemřel. K doktorovi se tenkrát chodilo až byla většinou smrt na jazyku, nebo také vůbec. Takže můj tatka vyrůstal bez otce. Když se tatka narodil, jeho děda, který pocházel z Valašských Klobouků a živil se pálením dřevěného uhlí, už také nežil. Takže ho vychovávala maminka, babička a tetičky.

Vyrůstal v chudobě, ale byl zahrnován péčí a láskou. Do školy chodil v Pozděchově a po ukončení školy začal pracovat jako lesní dělník. Často vzpomínal, že už coby čtrnáctiletý měl silu jak dospělý chlap. Jak začal pracovat, do lesa s ním chodila jeho mamka první dobu každý den. Později už pracoval sám.

Popíšu vám, jak můj tatka celý život shazoval i více jak stoleté stromy. Nikdy nepracoval s motorovou pilou, i když se o to několikrát pokoušel. Otřesy pily v rukách mu dělaly tak velkou bolest ve hlavě, že toho musel vždycky nechat.

Na shazování měl takové asi dva metry dlouhé ruční pily, říkalo se jim hrbaně. Než začal strom řezat, napřed se o něho opřel dlaní a díval se chvíli do koruny. Když sem ho jedenkrát tak viděla, připadalo mi to jako by se tou stromu omlouval. Když se sa ho na to ptala, tak mi řekl „ano, to také“. Potom si vysekál sekýrů klín, na druhou stranu stromu nasadil pilu, kousek od stromu zatloukl do země pevný kůl, uvázal na něho silnou gumu, druhý konec té gumy připevnil na ruku pily a začal řezat. On potahla guma mu tu pilu tahala nazpátek. Tímto způsobem pracoval celý život až do své smrti. Zemřel v 62 letech. Mnohokrát byl odměněný jako vzorný pracovník a jako dárky nosil domů knihy. No moc sme si v nich nepočítli. Vždycky to byl nějaký život buď Lenina nebo Gottwalda a tak podobně. Jenom jedenkrát donesl knížku přírody v obrazech a tu sem uměla pomálat nazpaměť.

Když jsme byli s Jiříkem děcka, tak nám občas koupil knížku. Vzpomínám si, když sem šla poprvé do školy, tatka šel později do práce a šel s nama. Já jsem našla 50 korun. Byly to ještě staré peníze. Jiřík mi to záviděl, a tak nám tatka za ty peníze koupil každému knížku. Jiřík dostal Burotina a já říkanky. V té mojí knížce byla

písníčka „Letěla husička“ a vedle byl obrázek, jak myslivec na tů husu míří flintou. Já sem mezi tu husu a flintu začárala širokou linku a Jiřík, když to uviděl, tak tam dokreslil broky až na tu husu. Moc jsem plakala, že je tá husa postřílaná. Když to tatka uviděl, velice se na Jiříka zlobil a mě jenom vysvětlil, že do knížek se nic nepíše. Dodnes si knížek vážím.

Ale vrátím se k té tačkové práci. Protože chodil dom většinou až večer, tak se u nás oběd vařival až na večeru. Do hor si vzal konvičku s bílým kávem. Mamka hodně pekla buchty, tak si uřezal kus buchty, nebo chleba a měl rád kabanus. V létě to byla pohoda, ale horší to bylo v zimě. Než šel obědovat, kafe bylo zmrzlé. Udělal si ohniček, konvičku postavil na kraj ohně, až kafe rozmrzlo, tak obědvál.

Když přišel v zimě z práce, měl boty úplně promrzlé a nemohli jsme mu je ani sundat, byly přimrzlé k ponožkám. Ale nikdy si neztěžoval, žil pokorně a s vírou v Boha v srdci.

Už jsem dřív psala, že stařenka, tačková mamka, měla vypravěčský dar. Ale také tatka uměl moc pěkně vyprávět. Napíšu vám teď tři z jeho vyprávění o tom, jak lidé dřív věřili na pověry.

První moje vyprávění bude o tom, že znali i různé byliny, kterými dokázali nejen léčit, ale také škodit. A že lidé dokázali dobytku škodit, je opravdová pravda. Můj tatka mě vykládal, co on sám viděl na vlastní oči. Když byl malý synek, asi tak desetiletý, měli doma kravičku. Ta po otelení dávala opravdu moc mléka. Měli z toho skutečnou radost, a tak se pochválili aj v dědině. Za pár dní k nim přišla jedna tetka z dědiny a pravila stařence „Čula sem Veruno, že vám dobře dójí kráva“. A za řeči sa pomály šūrala ke chlěvu, nahlédla dovnitř, chválila krávu a za řeči sa pomály dostala až k ní. Jak byla u hlavy, otočila sa k ní zády a tatka si všiml, že dala krávě něco do tlamy. Tetka odešla dom a s tetkou odešlo aj mléko. Kráva přestala dojít... Tetce sa nedalo nic dokázat a mojí stařence nezbylo nic iného, než sa z toho poučit.

Druhé vyprávění je už plné pověr. Tak jak sa věřilo, že někdo umí škodit luďom, věřilo sa také, že někdo umí škodit aj dobytku, a to bylo dále horší. Bylo to v době, kdy byla veliká chudoba. Kdo si mohl na dědině držat krávu, byl veliký boháč. Tenkrát byly kravičky do tahu k vozu a pluhu a také na mléko. A to bylo pro rodinu půl živobytí. Tu a tam si začal v dědině někdo stěžovat, že mu kráva z ničeho nic utrhla a je skoro

bez mléka. Když těchto stížností přibývalo, začali v tom lidé hledat něco nekalého a došli na to, že tam, kde kráva nic nenadojila, byla na besedě vždycky stejná osoba. Začali na ňu dávat pozor a po nějaké době už věděli všechno, co potřebovali. Tož táto osoba dycky přišla na besedu, na ruce nesla plachtu a s omluvou, že přišla enom tak na chvílečku před pokludem, pohodila plachtu někde ke chlěvu. Trochu pobyla, potom zbrala plachtu a utekla dom. Ludé, co ju špehovali a dívali sa jí do jizby oknem, sa dušovali, že viděli, jak přídá dom pověsila plachtu na trámec, dala pod ňu hrnec a mléko čůrkem téklo do toho hrnca. Dědina potom tak dlouho tu osobu štvála, že sa nakonec mosela odstěhovat.

A poslední pověra je o tom, jak lidé věřili, že někoho tlačí můra. V Pozděchově na hořansku žila jistá Rozárka. Vypadala jak nějaká blednička, až si teho začali lidé čím dál více všimnout. A jednúc když ju potkaly roby na dědině, začaly sa jí vyptávat, co že ju tak trápí, když vypadá jak Boží umučení. Rozárka chvílu rozmýšlela, má-li sa jim postěžovat. Tož já vám to robky povím. Dyť já sa už bojím večer si jít lehnout. Jak v noci usu, dyť pomály každú noc mňa chodí tlačit můra. Lehne mně na prsa, a tak mňa dusí, že sa nemožu ani pohnout, ani dýchat. Ráno vstávám jak zlámaná. Už su enom kost a koža a lesti to tak půjde dale, tož sa po tom světě dlouho plantat nebudu. Roby přemýšlaly, mudrovaly až jí poradily. Večer, když si lehneš, dobře sa dívaj okolo sebe a lesti uvidíš něco divného nebo nezvyklého, tož sa s tým popasuj. Rozárka večer lehla s očima jako ostříž. Pořád sa okolo sebe rozhlédala, ale furt sa nic nedělo. Pohlédla k oknu a to, co uviděla, ju ujistilo, že právě s tým sa mosí popasovat. Ve škvíře v okně sa pohupkávala slámka a Rozárce sa zdálo, že sa ta slámka pomály sune do izby. Rozárka sa opatrně vyškrábala z lože, vzala nožice a tů slámku rozstříhla. Potem si lehla a pokojně spala až do rána. Po ránu za ňu došla suseda se zprávou, že na dolansku v noci zrazu umřela kerási selka. A tož Rozárka hned věděla, kdo jí chodil v noci škodit. A za chvílu už to věděla pomály celá dědina. A nikdy jí to nikdo nerozmluvil – už enom proto, že od tej noci spávala dobře.

Vážení spoluobčané, tímto se svým vyprávěním už skončím. Dyť sme sa potkávali víc jak dva roky. Tak se opatrujte.

Milada Tomaníková